

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน นำคำสอนที่พ่อให้แก่ลูกไปปฏิบัติ หลังจากที่ได้ทำสัญญา ลูกต้องไม่มีวันหันห่างไปจากสิ่งนั้น อย่าได้ไม่เชื่อฟังคำสั่ง

คำถาม: สาระของการศึกษาเล่าเรียนของลูกคืออะไร? ลูกควรจะมีการฝึกฝนประเด็นใดอย่างแน่นอน?

คำตอบ: การศึกษาของลูกคือการไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ สาระของการศึกษานี้คือการไปอยู่เหนือเสียง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนกลับบ้าน ลูกๆ ต้องกลับมาสโตประธานก่อนที่จะกลับบ้าน สำหรับสิ่งนี้ จงไปยังสถานที่ของความสันโดษและฝึกฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ด้วยการฝึกฝนของการอยู่อย่างปราศจากร่างเท่านั้นที่จะทำให้ดวงวิญญาณสโตประธาน

โอมชานติ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธานและในวิธีนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลกเช่นนั้น ลูกกลับมาสโตประธานจากตโมประธานในลักษณะนี้ทุกอย่างจริง และแล้วด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลับมาตโมประธาน และแล้วพ่อก็ให้คำสอนแก่ลูกว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกเคยจดจำพ่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วย แต่สติปัญญาของลูกมีความรู้ที่หายไปในเวลานั้น เวลานี้สติปัญญาของลูกมีความรู้ที่ลึกซึ้งและละเอียดอ่อน ลูกต้องจดจำพ่อในทางปฏิบัติ ลูกต้องอธิบายว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวด้วยเช่นกัน และพ่อก็เป็นเหมือนดวงดาวด้วยเช่นกัน เป็นเพียงท่านไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ในขณะที่ลูกกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาตโมประธาน เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาสโตประธานอีกครั้งหนึ่ง หมายความว่าลูกล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิด ลูกต้องไม่ทำความผิดใจ ถ้าลูกเฝ้าแต่ทำความผิดมากยิ่งขึ้น ลูกจะกลับมาตโมประธานมากยิ่งขึ้น ลูกได้รับแนวทางปฏิบัติแล้วว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชาร์ทแบตเตอร์ของลูก และลูกจะกลับมาสโตประธานและกลายเป็นนายของโลก ครูสอนทุกคนนักเรียนสอบผ่านตามลำดับกันไป และแล้วพวกเขาก็หารายได้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ลูกก็สอบผ่านตามลำดับกันไปเช่นกัน และแล้วลูกก็ได้รับสถานภาพของลูกตามลำดับกันไป มีความแตกต่างระหว่างผู้เป็นนายของโลกและปวงประชา, สาวใช้และคนรับใช้ นักเรียนที่ดี, มีค่า, ที่เชื่อฟัง, มีศรัทธาและมีค่าแก่การไว้วางใจจะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของครูอย่างแน่นอน ยิ่งทะเลียนประวัติของลูกดีมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับคะแนนมากเท่านั้น เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายแก่ลูกๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวัง อย่าคิดว่าลูกเคยล้มเหลวในวงจรก่อนหน้านี้ มันเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกหลายคน เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ทำงานรับใช้ พวกเขาต้องล้มเหลว พ่อเฝ้าแต่เตือนลูกว่า จากการเป็นผู้ที่สโตประธานและยุคทอง ลูกได้กลับมาตโมประธานและเป็นยุคเหล็ก ประวัติศาสตร์โลกจะต้องซ้ำรอยอีกครั้ง พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายอย่างมากที่จะกลับมาสโตประธาน จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกจะกลับมาสโตประธานขณะที่กำลังไต่ขึ้นไป ลูกจะไต่ขึ้นไปอย่างช้าๆ และเหตุนี้เองลูกต้องไม่ล้มบาป อย่างไรก็ตามทำให้ลูกล้ม เธอทำให้ลูกไม่เชื่อฟัง ลูกยอมรับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่พ่อให้แก่ลูก ลูกทำสัญญาแต่แล้วลูกก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำเหล่านั้น และแล้วพ่อก็จะพูดว่าลูกคือผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่งและหันห่างออกไปจากสัญญาของลูก หลังจากที่ได้ทำสัญญากับพ่อ ลูกต้องนำสัญญาไปปฏิบัติ ไม่มีใครจะให้คำสอนที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้แก่ลูกได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน รูปภาพก็ดีมาก ลูกคือสกุลบราห์มินและแล้วลูกก็จะกลายเป็นสกุลวิษณุ นี่คือภาษาใหม่ของพระเจ้า ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นให้ความรู้ทางจิตนี้ มีบางองค์กรที่เรียกตนเองว่าเป็นองค์กรทางจิตวิญญาณ แต่จะไม่สามารถมีองค์กรทางจิตวิญญาณใดนอกจากของลูก มีการลอกเลียนแบบอย่างมากมาย นี่คือบางสิ่งใหม่ มีลูกจำนวนน้อยมาก ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ต้นไม้ทั้งต้นกำลังยืนอยู่ แต่ไม่มีลำต้น ภายหลังก็จะมีเพียงแต่ลำต้น จะไม่มีกิ่งก้านสาขาใดๆ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้นลง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้คำอธิบายที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เวลานี้มีอาณาจักรของราวันทั่วทั้งโลก นี่คือนังกา (เกาะ) ลังกานั้นก็อยู่อีกฟากหนึ่งของมหาสมุทรและโลกที่ไม่มีขีดจำกัดก็อยู่ในมหาสมุทรด้วยเช่นกัน มีน้ำอยู่ล้อมรอบ สิ่งเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่พ่อกำลังสอนสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูก นี่คือการศึกษเล่าเรียน ลูกยังคงต้องแะอยู่ในการศึกษาเล่าเรียนจนกว่าจะมีการประกาศผลลัพธ์ของลูกและแล้วลูกก็จะได้งานสติปัญญาของลูกทำงานในสิ่งนั้น เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะต้องให้ความใส่ใจต่อการศึกษเล่าเรียนของเขา ขณะที่นั่งเดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา ลูกต้องอยู่ในการจดจาระลึกถึง การศึกษานี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ นักเรียน นักเรียนทำงานหนักในระหว่างการสอบเพื่อที่พวกเขาจะไม่สอบตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาจะไปที่สวนเพื่อศึกษาในตอนเช้า

เนื่องจากบรรยากาศของเสียงที่ดังในบ้านนั้นสกปรก พ่อได้อธิบายแล้วว่า ปลุกฝังนิสัยของการมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญานและแล้วลูกจะไม่ลืม มีสถานที่สำหรับสันโดษมากมาย ในตอนเริ่มต้นหลังจากเรียนเสร็จแล้วลูกจะไปทีภูเขาเวลานั้นในแต่ละวันความรู้ก็ยิ่งลึกซึ้งมากขึ้น นักเรียนก็จดจำเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของพวกเขา นี่คือการศึกษาคือจะเข้าไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดล้วนแล้วแต่สอนความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่แสดงให้เห็นวิธีการที่จะไปอยู่เหนือเสียงแก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่พาทุกคนกลับบ้าน ในเวลานี้คือสภาพของการปลดเกษียณที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกซึ่งไม่มีใครรู้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทั้งโลกนั้นอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ไม่ว่าใครบางคนจะศึกษาเล่าเรียนหรือไม่ ทุกคนต้องกลับบ้าน ดวงวิญญานทั้งหมดจะไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตนและจะไปสู่พื้นที่อันเป็นสัดส่วนของตนเอง ต้นไม้ของดวงวิญญานที่ถูกสร้างขึ้นนั้นมหัศจรรย์ วงจรของทั้งละครนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่น้อย มีนาฬิกาที่มีเข็ม (lever clock) และนาฬิกาทราย (cylinder clock) แบบคันโยกทำงานถูกต้องแม่นยำมาก ที่นี้เช่นกัน โยคะของสติปัญญาของบางคนก็เป็นเหมือนนาฬิกาที่มีเข็ม ในขณะที่ของบางคนนั้นก็ก็เป็นเหมือนกับนาฬิกาทราย บ้างก็ไม่สามารถมีโยคะได้เลย ราวกับว่านาฬิกานั้นไม่ได้เดินเลย ลูกต้องกลายเป็นเหมือนนาฬิกาคันโยกอย่างสมบูรณ์ และแล้วเมื่อนั้นที่ลูกจะเข้าไปสู่อาณาจักร ในขณะที่ผู้ที่เป็นนาฬิกาทรายจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลายเป็นนาฬิกาที่มีเข็ม มีคำกล่าวที่ว่า “กำมือเดียวจากหลายๆ ล้วน” สิ่งนี้กล่าวถึงผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงศักดิ์เท่านั้น พวกเขาเป็นผู้ที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างแท้จริง พวกเขาพูดว่า บาบ่า ฉันล้มท่านซ้ำแล้วซ้ำอีก บาบ่าอธิบายว่า ลูกๆ ยิ่งลูกกลับมาแข็งแกร่งมากเท่าไร มายาก็ยังมีพลังที่จะต่อสู้กับลูกมากเท่านั้น พวกเขาจะต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในมวยปล้ำ ผู้ที่เข้มแข็งก็จะเข้าใจผู้ที่เข้มแข็ง ก็เหมือนกับที่นี้ มีลูกๆ มหาวิระและพวกเขาก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน มายานำพาผู้ที่รุนแรงมากมาสู่มหาระตีสี่ที่ดีมาก บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าไม่ว่ามายาจะสร้างปัญหาให้กับลูกมากแค่ไหนและนำพาเขามาให้แก่ลูกมากมายเพียงใด ลูกก็เพียงต้องอยู่อย่างระมัดระวัง ลูกต้องไม่พ่ายแพ้ในสถานการณ์ใดๆ ปลอ่ยให้พายุเข้ามาในความคิดของลูก แต่ลูกต้องไม่ทำการกระทำเหล่านั้นด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก พายุเข้ามาเพื่อทำให้ลูกล้มลง หากไม่มีการต่อสู้รบราภิรบกับมายา แล้วลูกจะถูกเรียกว่านักมวยปล้ำที่แข็งแกร่งได้อย่างไร? ลูกต้องไม่ใส่ใจกับพายุของมายา อย่างไรก็ตามขณะที่เคลื่อนไป ลูกกลับมาได้รับอิทธิพลโดยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกและล้มลงในทันที พ่อได้อธิบายแก่ลูกทุกวันว่า ลูกต้องไม่มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ผ่านอวัยวะทางร่างกายของลูก หากลูกไม่หยุดทำการกระทำที่ผิดต่อกฎเกณฑ์ ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์ ภายในก็เข้าใจว่าตัวลูกเองจะสอบตก ทุกคนต้องกลับบ้าน พ่อพูดว่า หากลูกจดจำพ่อ การจดจำระลึกถึงนั้นจะไม่มีความสูญหาย ด้วยการจดจำพ่อแม่เพียงเล็กน้อยลูกก็จะไปสู่สวรรค์ ลูกเข้าใจว่าลูกจะได้รับสถานภาพใดด้วยการจดจำพ่อเพียงเล็กน้อย และสถานภาพใดที่ลูกจะได้รับด้วยการจดจำพ่ออย่างมากมาย แต่ละคนจะกลายเป็นอะไรก็ไม่สามารถซ่อนเร้นได้ ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจได้ว่าตัวลูกเองจะได้รับสถานภาพใดหากลูกจะมีอาการหัวใจวายในเวลาใด ลูกแม้กระทั่งสามารถถามบาบ่าได้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตัวลูกเอง การทำลายล้างเพียงอยู่เบื้องหน้า พายุของฝนและภัยพิบัติทางธรรมชาติไม่ได้ถามลูกก่อนที่สิ่งเหล่านี้จะมา ราวกับนั่งอยู่ที่นี้แล้วนี่เป็นการสอบที่ใหญ่มาก ผู้ที่สอบผ่านก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ราชาต้องมีความฉลาดมากเพื่อที่พวกเขาสามารถดูแลปวงประชาของพวกเขาได้ มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สอบผ่านเป็นข้าราชการอินเดีย (ICS) พ่อสอนลูกและทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่สโตประธาน ลูกรู้ว่าจากสโตประธานลูกได้กลับมาโมประธาน และเวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! นี่คือนิทเวียกันของกิตตะ กิตตะนี้เป็นไปสำหรับการกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎสองชั้น เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดสามารถซึมซับได้เป็นอย่างดี อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนเวลากลางคืน (5/1/1969)

ลูกๆ กำลังนั่งที่นี้ในชั้นเรียนและลูกก็รู้ว่าครูของลูกคือใคร นักเรียนก็จำได้ตลอดเวลาว่าครูของเขาคือใคร แต่ที่นี้ลูกลืมสิ่งนี้ ครูรู้ว่าลูกๆ ลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกไม่เคยพบกับพ่อทางจิตเช่นนี้มาก่อน ลูกพบท่านในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ในยุคเหล็กและยุคทองลูกมีเพียงพ่อทางร่างเท่านั้น ผู้เดียวนี้เตือนลูกว่าสิ่งนี้ควรจะมีนัยสำคัญสำหรับลูกๆ ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่ซึ่งลูกๆ ได้กลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นด้วยการจดจำพ่อ, ลูกควรจะจดจำทั้งสาม เมื่อลูกจดจำครู, ลูกควรจะจดจำทั้ง

สาม และเมื่อลูกจดจำครู, ลูกควรจะจดจำทั้งสาม ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างแน่นอน สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่บริสุทธิ์ ถูกเรียกว่าสโตนโพรซัน พวกเขาอยู่ในยุคทอง ลูกเคยวนไปรอบวงจรและเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อมาทุกวงจรและสอนลูก ลูกอาศัยอยู่กับพ่อใช่ไหม? ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าท่านคือสโตนโพรซันที่แท้จริง และท่านได้แสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูกอย่างแท้จริงด้วยเช่นกัน ตามแผนของละคร เราทำความเพียรพยายามและทำตามพ่อ เราได้รับคำสอนที่นี้และทำตามพ่อ เช่นที่ผู้นี้ศึกษาเล่าเรียนเช่นไร ดังนั้นลูกๆ ก็ควรทำความเพียรพยายามเหมือนกันเช่นเดียวกัน หากลูกต้องการที่จะกลายเป็นเทพ ลูกต้องมีภาระที่บริสุทธิ์ ไม่ควรจะมีชยะใดหลงเหลืออยู่ สิ่งหลักที่พิเศษคือการจดจำพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกลิ้มฟ้อ, ลิ้มคำสอนของท่านและการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน ด้วยการลิ้มฟ้อ ลูกก็ลิ้มความรู้ด้วยเช่นกัน ลูกแม้กระทั่งลิ้มว่าลูกคือนักเรียน ลูกควรจะจดจำทั้งสาม หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะจดจำครูและสโตนโพรซันอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน เมื่อลูกจดจำชีพบาบา ลูกต้องการคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มีเวทมนตร์อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนเวทมนตร์ที่พ่อสอนลูกให้กับลูกได้ เรากลับมาสโตนโพรซันจากตโมพรชานในชาติเกิดนี้เอง ต้องใช้เวลาทั้งวงจรที่จะกลับมาตโมพรชาน และเวลานี้เราต้องกลับมาสโตนโพรซันในชาติเกิดเดี๋ยวนี้ ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากมายแค่ไหน ไม่ใช่ว่าทั้งโลกจะทำความเพียรพยายาม ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่ทำความเพียรพยายามนี้ ลูกๆ มีนิมิตว่าผู้ก่อตั้งศาสนาอย่างไร พวกเขาเล่นบทบาทของเขาในเครื่องแต่งกายแบบนั้นแบบนี้ พวกเขาไปสู่สภาพที่ตโมพรชาน ความเข้าใจของลูกก็พูดด้วยเช่นกันว่า เช่นที่ลูกกลับมาสโตนโพรซัน ดังนั้นทุกคนอื่นก็จะกลายเป็นเช่นนี้ด้วย ลูกได้รับทานของความบริสุทธิ์จากพ่อ ทุกคนร้องเรียกหา ปลดปล่อยเราจากที่นี้ และพาเรากลับบ้าน กลายเป็นผู้นำทางของเราด้วย ตามแผนของละครทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกกลับบ้านมากมายหลายครั้ง บางคนก็ไม่ได้อยู่ที่บ้านเป็นเวลา 5000 ปีเต็ม และบางคนก็อยู่ที่บ้านเป็นเวลา 5000 ปีเต็ม พวกเขามาที่นี้ในเวลาสุดท้าย และดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าพวกเขาอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเป็นเวลา 4999 ปี เราจะพูดว่าเราอยู่ในโลกนี้บนโลกมนุษย์นี้มาเป็นเวลา 4999 ปี ลูกๆ มีศรัทธาว่าลูกได้ใช้ 83 หรือ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ฉลาดอย่างมากจะมาก่อนอย่างแน่นอน อัจชะ

รักระลึกถึงและราตรีสวัสดิ์ถึงลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสโตนโพรซัน จงซาร์ทแบตเตอร์รี่ของลูกด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง กลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิด รักษาทะเบียนประวัติของลูกไว้ให้ดี อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวัง

2. อย่าได้มีการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย อย่าได้ใส่ใจเกี่ยวกับพายุของมายาแต่จงกลายเป็นผู้เอาชนะอวัยวะของร่างกายของลูก ทำความเพียรพยายามและกลับมาถูกต้องแม่นยำเหมือนกับนาฬิกาที่มีเข็ม

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญและได้รับความสุข พลัง และพรของทุกคนจากการทำงานรับใช้ ผลของการทำงานรับใช้ในทันทีและเห็นได้ชัดคือการได้รับความสุขและพลัง งานรับใช้ที่ลูกทำทำให้ดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อเป็นการกระทำที่เป็นบุญ ผู้ที่ทำบุญจะได้รับพรอย่างแน่นอน ความคิดทั้งหมดของความสุขที่สร้างขึ้นในหัวใจของทุกวิญญาณกลายเป็นพรสำหรับลูกและสะสมไว้สำหรับอนาคต ดังนั้นให้พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้อยู่เสมอและลูกยังคงได้รับความสุขและพลังอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอซึ่งเป็นผลจากงานรับใช้ที่ไม่สูญสลายของลูก

คติพจน์: ขจัดมานของอุปสรรคใดๆ ออกไปด้วยพลังของความคิดและคำพูดของลูก และลูกจะสามารถเห็นฉากของคุณประโยชน์อันอยู่หลังมาน

***** โอม ขานติ *****